

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, om ändring av avtalet om handel, utveckling och samarbete och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner det i september 2009 ingångna avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, om ändring av avtalet om handel, utveckling och samarbete samt lagen om sättande ikraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Avtalet är till karaktären ett blandavtal, vars bestämmelser dels hör till medlemsstatens behörighet, dels till Europeiska unionens behörighet.

Syftet med ändringsavtalet är att uppdatera det ursprungliga avtalet och att möjliggöra ett djupare samarbete. Genom ändringsavtalet görs det ändringar i bestämmelserna om ekonomiskt samarbete, utvecklingssamarbete och samarbete på andra sektorer. Den största ändringen är att det fogas vissa nya bestäm-

melser om politiskt samarbete till det ursprungliga avtalet. De nya bestämmelserna gäller bland annat millenniemålen, massförstörelsevapen, terrorismbekämpning, penningtvätt och finansiering av terrorism, bekämpning av organiserad brottslighet, handeldvapen och lätta vapen, legosoldater, samarbete i fråga om migration och internationella brottmålsdomstolen.

Parternas godkännande av ändringsavtalet sker i enlighet med deras egna förfaranden. Avtalet träder i kraft den första dagen i den månad som följer på den månad då parterna har anmält till varandra att de nödvändiga förfarandena har slutförts. Lagen avses träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGE	3
2.1 Fördrags- och handelsförbindelser mellan Europeiska unionen och Republiken Sydafrika	3
2.2 Bilateral fördrags- och handelsförbindelser mellan Finland och Sydafrika	4
3 PROPOSITIONENS MÅL OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
4.1 Ekonomiska konsekvenser	5
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	5
4.3 Konsekvenser för miljön	5
4.4 Samhälleliga konsekvenser	5
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	5
5.1 Beredningen inom Europeiska unionen	5
5.2 Den nationella beredningen	5
DETALJMOTIVERING	7
1 Innehållet i avtalet och dess förhållande till lagstiftningen i Finland	7
ARTIKEL 1	7
AVDELNING I: ALLMÄNNA MÅL, PRINCIPER OCH POLITISK DIALOG ...	7
AVDELNING IV: EKONOMISKT SAMARBETE	7
AVDELNING V: UTVECKLINGSSAMARBETE	7
AVSNITT A: ALLMÄNT	7
AVSNITT B: GENOMFÖRANDE	8
AVDELNING VI: SAMARBETE PÅ ANDRA OMRÅDEN	8
AVDELNING VII: FINANSIELLA ASPEKTER PÅ SAMARBETET	10
ARTIKEL 2	10
ARTIKEL 3	10
ARTIKEL 4	10
2 Lagförslag	10
3 Ikraftträdande	10
4 Behovet av riksdagens samtycke samt lagstiftningsordning	11
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	11
4.2 Behandlingsordning	13
LAGFÖRSLAG	14
FÖRDRAGSTEXT	15

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Det viktigaste och mest omfattande avtalet som bestämmer om förbindelserna mellan Europeiska unionen (EU) och Sydafrika är avtalet om handel, utveckling och samarbete (*Trade, Development and Cooperation Agreement, TDCA-avtalet*). TDCA-avtalet undertecknades den 11 oktober 1999 och trädde i kraft den 1 maj 2004 (FördrS 67 och 68/2004). Enligt artiklarna 18 och 103 i avtalet ska det företas en översyn av avtalet inom fem år efter det att det trätt i kraft. Utifrån översynen enligt dessa artiklar fastlade EU och Sydafrika den 7 november 2005 breda riktlinjer för ändringen av avtalet. Den 17 november 2006 gav rådet kommissionen mandat att förhandla om en ändring av TDCA-avtalet.

Översynen av avtalet syftade ursprungligen dels till uppdatering och förnyande av vissa bestämmelser om politiskt samarbete i TDCA-avtalet, dels till ytterligare liberalisering av handeln. Vidare var avsikten att göra mindre anpassningar i avsnittet om utvecklingssamarbete och att uppdatera ordalydelsen i många av bestämmelserna om ekonomiskt samarbete och samarbete på andra områden. TDCA-avtalets handelsbestämmelser uteslöts emellertid från förhandlingarna när Sydafrika tillträdde SADC-gruppen (*Southern African Development Community*), som består av länder från södra Afrika, i förhandlingarna som samtidigt fördes med EU om ekonomiskt partnerskap (*Economic Partnership Agreement*). Till övriga delar fortsatte förhandlingarna i enlighet med mandatet och förhandlingarna mellan kommissionen och Sydafrika kunde slutföras den 10 oktober 2007.

Som resultat av förhandlingarna har genom avtalet de bestämmelser i TDCA-avtalet ändrats som gäller ekonomiskt samarbete, utvecklingssamarbete och samarbete inom andra sektorer. Den största förändringen har utgjorts av att vissa nya bestämmelser om politiskt samarbete har fogats till TDCA-avtalet. De gäller bland annat hindrande av spridning av massförstörelsevapen och följderna av att exportkontrollsystemet försum-

mas, kampen mot terrorismen, bekämpning av den organiserade brottsligheten, förebyggande av spridning av handelsvapen och lätta vapen, legosoldater, internationella brottsmålsdomstolen och samarbete i migrationsfrågor.

Ändringsavtalet syftar till att uppdatera TDCA-avtalet med hänsyn till EU:s och Sydafrikas befintliga internationella fördrag och förpliktelser, såsom Cotonou-avtalet (FördrS 69/2005), FN:s millenniedeklaration och olika FN-fördrag och resolutioner.

Den 1 april 2008 beslöt rådet om undertecknande av ändringsavtalet. Det undertecknades i Kleinmond den 11 september 2009.

Ändringsavtalet har ingåtts med stöd av artikel 310 i EG-fördraget (dagens artikel 217 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget), artikel 300.2 andra meningen och artikel 300.3 andra stycket (dagens artikel 218 EUF-fördraget). Avtalet innehåller både bestämmelser som hör till unionens och bestämmelser som hör till medlemsstaternas behörighet och det handlar således om ett avtal med delad behörighet, dvs. ett så kallat blandavtal, där både unionen och dess medlemsstater är parter. Avtalet förutsätter därför ett godkännande såväl av unionen som av dess medlemsstater.

2 Nuläge**2.1 Fördrags- och handelsförbindelser mellan Europeiska unionen och Republiken Sydafrika**

TDCA-avtalet som nu ska ändras reglerar förbindelserna mellan EU och Sydafrika på bred front. I och med avtalet har största delen av tullarna mellan EU och Sydafrika inom varuhandeln avvecklats. Förbindelserna fastställs förutom av TDCA-avtalet särskilt av det strategiska partnerskapet mellan EU och Sydafrika vars riktlinjer man kom överens om 2006. En gemensam handlingsplan (Joint Action Plan) antogs 2007.

Sydafrika ställde sig utanför det EPA-interimsavtal (Economic Partnership Agreement) som 2007 förhandlades fram mellan EU och AVS-staterna och som begränsade

sigt till varuhandeln. Förhandlingarna om landets deltagande i avtalet har fortfarande inte slutförts.

Sydafrika är EU:s viktigaste handelspartner i Afrika. De procentuella andelarna av EU:s export och import är relativt små, men av EU:s handelspartner placerade sig Sydafrika både avseende exporten och importen på 17 plats år 2010. Av EU:s export hänförde sig 1,6 % till Sydafrika år 2010 och analogt av kom 1,2 % av importen från Sydafrika. Från Sydafrika importerar EU särskilt bränsle och produkter från gruvsektorn (27 %) samt maskiner och anläggningar (18 %). Till Sydafrika exporterar EU mest maskiner och anläggningar (50 %) samt kemikalier (15 %). Av medlemsstaterna i EU är Sydafrikas viktigaste handelspartner Tyskland, Storbritannien, Frankrike och Holland.

EU är Sydafrikas viktigaste handelspartner. Av den sydafrikanska exporten hänförde sig 2010 nästan 30 % till EU och av importen var över 30 % från EU-området. Importen till EU-området har tilltagit de senaste åren och produkturvalet har breddats.

Sydafrika anslöt sig till Världshandelsorganisationen (WTO) 1995.

2.2 Bilateral fördrags- och handelsförbindelser mellan Finland och Sydafrika

Som medlemsstat i EU bestäms förbindelserna också mellan Finland och Sydafrika till väsentliga delar genom TDCA-avtalet. De viktigaste bilaterala fördragen mellan länderna behandlar undvikande av dubbel beskattning (avtal mellan Republiken Finland och Republiken Sydafrika för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst, FördrS 77 och 78/1995, och överenskommelse mellan Finland och Sydafrikanska unionen för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst av sjö- och lufttrafik, FördrS 11/1952), främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar (överenskommelse mellan Republiken Finlands regering och Republiken Sydafrikas regering om främjande av och ömsesidigt skydd för investeringar, FördrS 7 och 8/2001) samt allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklingssamarbetet (överenskommelse mellan Republiken Fin-

lands regering och Republiken Sydafrikas regering om allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklingssamarbetet och överenskommelsen om ändring av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Sydafrikas regering om allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklingssamarbetet, FördrS 80/2001 och FördrS 83/2010).

Handelsförbindelserna mellan Finland och Sydafrika är procentuellt sett relativt små. Av Finlands export hänförde sig enligt tullens utrikeshandelsstatistik 2010 ca 0,5 % till Sydafrika och av importen ca 0,4 % från Sydafrika. De viktigaste exportprodukterna till Sydafrika var maskiner, anläggningar och transportmedel, papper, papp och av dem tillverkade produkter samt elektronikprodukter. Från Sydafrika importerades det till Finland mest råvaror, såsom malmer och metaller, samt maskiner, anläggningar och transportmedel.

3 Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Europeiska kommissionen utgav den 28 juni 2006 ett meddelande där den lyfte upp Republiken Sydafrika till kretsen av strategiska partner. I meddelandet erkände kommissionen Republiken Sydafrikas viktiga roll med avseende på hela Afrika och dess ställning som ankarstat. Det ändrade TDCA-avtalet återspeglar Republiken Sydafrikas allt viktigare ställning för Europeiska unionen. Ändringsavtalet ställer bättre än det ursprungliga avtalet parterna sinsemellan i jämbördig ställning genom att ställa dem jämlika förpliktelser. Om ökningen i parternas inbördes betydelse vittnar också de nya bestämmelser som har införts i TDCA-avtalet, vilka särskilt fokuserar på internationell säkerhet och bekämpning och förhindrande av internationell brottslighet.

Ändringsavtalet syftar till att uppdatera TDCA-avtalet och till att fördjupa samarbetet på vissa områden.

Den största ändringen som ändringsavtalet medför i TDCA-avtalet är att vissa avtalsbestämmelser om politiskt samarbete har fogats till avtalet. Parterna åtar sig att genom ändringsavtalet verka i samarbete för att bekäm-

pa terrorism, penningtvätt och finansiering av terrorism, organiserad brottslighet, spridning av massförstörelsevapen, olaglig spridning av handeldvapen och lätta vapen samt legosoldater. Parterna befäster också sitt stöd för Internationella brottmålsdomstolen (*International Criminal Court, ICC*). Vidare fastställer avtalet ramarna för parternas samarbete i invandringsfrågor, däribland bekämpning av olaglig migration.

Propositionens mål är att inhämta riksdagens godkännande för avtalet. Propositionen innehåller också ett förslag till så kallad blankettlag genom vilken de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Ändringen av avtalet har inga direkta konsekvenser för statsbudgeten.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Ändringsavtalet har inga direkta konsekvenser för myndigheterna. Uppgifter som härleds ur avtalet utförs inom ramen för befintliga resurser.

4.3 Konsekvenser för miljön

Ändringsavtalet har inga direkta miljökonsekvenser. Genom avtalet ändras TDCA-avtalets bestämmelse som gäller miljön. Till den avtalsbestämmelsen har det fogats ett omnämmande om samarbete på multilaterala arenor, medräknat Förenta nationerna, vilket dock inte har några direkta miljökonsekvenser.

4.4 Samhälleliga konsekvenser

De väsentligaste ändringarna som genom ändringsavtalet har gjorts i TDCA-avtalet gäller samarbetet i bekämpningen av internationell brottslighet. Genom de nya avtalsbestämmelserna i ärendet ska parternas samarbete och politiska dialog på området intensifieras. Genom ändringsavtalet åtar sig parterna särskilt att verkställa sina internationella

åtaganden inom bekämpningen av internationell brottslighet. Genom ändringsavtalet inrättas inga nya samarbetsorgan.

Ändringsavtalet syftar också till att intensifiera samarbetet mellan parterna inom området för migration, till att nivellera egna medborgares ställning som lagligen befinner sig på den andra partens territorium i relation till partens medborgare och till att förhindra olaglig invandring. De nya bestämmelserna om invandring har i regel karaktären av rekommendationer och uppmuntrar särskilt till grundlig dialog. Finlands nationella diskrimineringslagstiftning och internationella förpliktelser som är bindande för Finland täcker i den form de har i dag innehållet i de nya avtalsbestämmelserna i fråga, så ur finländsk synpunkt har ändringen inte några betydande konsekvenser.

Finland och Sydafrika har goda bilaterala förbindelser. Det är värt att minnas att TDCA-avtalet inte minskar betydelsen av att sköta de bilaterala förbindelserna, utan utgör ett komplement.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningen inom Europeiska unionen

Enligt artiklarna 18 och 103 i det ursprungliga avtalet ska det företas en översyn av avtalet inom fem år efter det att det trätt i kraft. Utifrån översynen avtalade EU och Sydafrika den 7 november 2005 om de stora riktlinjerna för ändringen av avtalet. Den 17 november 2006 gav rådet kommissionen mandat att förhandla om en ändring av TDCA-avtalet. Förhandlingarna mellan kommissionen och Sydafrika slutfördes den 10 oktober 2007.

Den 1 april 2008 beslöt rådet om undertecknande av ändringsavtalet och det undertecknades i Kleinmond den 11 september 2009.

5.2 Den nationella beredningen

Med stöd av 97 § i grundlagen har riksdagens stora utskott och utrikesutskott den 25 mars 2008 lämnats en E-skrivelse (E 20/2008 rd) om beredningen av ändringarna av avtalet.

Regeringens proposition har beretts i utrikesministeriet. Den har varit på remiss till kommunikationsministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriet samt närings- och ar-

betsministeriet. Kommentarererna i remissyttrandena har beaktat i den slutliga beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1 Innehållet i avtalet och dess förhållande till lagstiftningen i Finland

Ändringsavtalet innehåller fyra artiklar och i detaljmotiveringen är motiveringarna till varje artikel i ändringsavtalet skrivna med hänvisning till artiklarna i det ursprungliga avtalet som ändras. Hänvisningarna anges inom parentes. Styckenumereringen i detaljmotiveringen hänvisar till styckena i ändringsavtalet. Avdelningarnas namn har i motiveringen lagts till för att underlätta läsningen.

ARTIKEL 1

Artikel 1.1 (Ingressen). Ett nytt sjätte skäl har införts i ingressen där parternas vilja att arbeta för nedrustning och för att främja en avtalsmässig reglering som ska förhindra spridningen av vapen har skrivits in.

AVDELNING I: ALLMÄNNA MÅL, PRINCIPER OCH POLITISK DIALOG

Artikel 1.2 (artikel 2). I stycke 1 i artikeln har det införts ett omnämnande om att samarbetet i frågor som gäller nedrustning och förhindrande av spridning av massförstörelsevapen utgör en väsentlig beståndsdel i avtalet.

AVDELNING IV: EKONOMISKT SAMARBETE

Artikel 1.3 (artikel 55). Definitionen av kommunikation har strukits, vilket ger smidigare tolkningsmöjligheter inom samarbetets olika delområden när medierna utvecklas. I artikeln redogörs också i vidare drag än tidigare för mål och innehåll i samarbetet. Underlättande av delaktighet och interaktion mellan olika aktörer betonas. Vidare konstateras att gemensamma projekt bör tas i övervägande för genomförande inom ramen för programmet för utvecklingssamarbete. n

Artikel 1.4 (artikel 57). Den uttömmande definitionen av syftet med samarbetet har gjorts vägare. Syftet med samarbetet definie-

ras något avvikande från tidigare och bland annat tryggnade av energiförsörjningen har tagits med. En ny tredje punkt har införts om åtgärder som Sydafrika redan vidtar.

Artikel 1.5 (artikel 58). Förutom de tidigare hälso- och säkerhetsnormerna nämns nu även miljön. Ytterligare har det införts en ny punkt 1 d som syftar till att främja lokal anrikning av mineral och skapa möjligheter för samarbete i utvecklingen av sektorn för mineralanrikning. Också Afrikanska gruvpartnerskapet (AMP) nämns.

Artikel 1.6 (artikel 59). Artikelns ändrats så att den nu också omfattar järnvägstrafikens säkerhet och säkerheten betonas också annars mera än tidigare. I punkten har det har införts nya led d)-f) om utbyte av information och stärkt samarbete, harmonisering av transportpolitiken och regelverken och om att bygga upp partnerskap på området system för satellitnavigering.

Artikel 1.7 (artikel 59a). I en ny artikel om sjötransporter föreskrivs det att parterna ska uppmuntra aktörerna inom sina territorier att samarbeta inom olika områden och att de bekräftar sitt starka engagemang för de internationella konventioner som de har ratificerat inom området för sjötransporter är överens om att samarbeta om dessa frågor. Artikelns skapar förutsättningar för olika sätt att genomföra samarbetet.

Artikel 1.8 (artikel 60). Omnämmandet av lokala pilotprojekt som ett sätt att främja och utveckla turismen har strukits och sätten att genomföra samarbetet lämnats öppet. Likaså har främjandet av det regionala samarbetet ändrats så att det geografiskt är mera omfattande, till att omfatta samarbete förutom på regional även på kontinental nivå.

AVDELNING V: UTVECKLINGSSAMARBETE

AVSNITT A: ALLMÄNT

Artikel 1.9 (artikel 65). Till artikeln om utvecklingssamarbete har det lagts till ett omnämnande om att samarbetet förutom på grundval av politisk dialog och partnerskap också ska genomföras på grundval av biståndseffektivitet. Till de primära målen har

det lagts till att millennieutvecklingsmålen uppnås.

Artikel 1.10 (artikel 65a). I den nya artikeln bekräftar parterna sitt engagemang för att millennieutvecklingsmålen ska uppnås till 2015 och är också överens om att intensifiera sina ansträngningar för att uppfylla åtagandena från Monterreykonferensen och uppnå målen i genomförandeplanen från Johannesburg. Parterna ger vidare uttryck för sitt stöd till Afrikanska unionen och dess socioekonomiska program.

Artikel 1.11 (artikel 66). Områdena för utvecklingssamarbetet fastställs inte längre direkt utifrån avtalet utan kommer att fastställas i gemensamt överenskomna fleråriga programplaneringsdokument. Termen "icke-statliga utvecklingspartner och aktörer" ersätts med det till innehållet vidare begreppet "icke-statliga aktörer" och ordet "tidigare" utgår.

Artikel 1.12 (artikel 67). Till skillnad från den tidigare öppnare definitionen definieras stödberättigade förmånstagare nu uttömmande.

Artikel 1.13 (artikel 68). Termen "icke-statlig partner" ersätts med "icke-statlig aktör".

Artikel 1.14 (artikel 69). I artikeln finns bestämmelser om programplanering, dvs. om fleråriga vägledande program.

Artikel 1.15 (artikel 71). Termen "ett finansieringsförslag" ersätts med "en årlig åtgärdsplan".

AVSNITT B: GENOMFÖRANDE

Artikel 1.16 (artikel 73). I artikeln bestäms det om deltagande i anbudsinfördrar och i upphandlingskontrakt. Deltagandet har utvidgats till att i regel omfatta även länder och territorier som kan komma ifråga på grundval av gemenskapens bestämmelser om avbindning av bistånd. Ursprunget för leveranser av varor har begränsats på samma sätt.

Artikel 1.17 och 1.18 (artiklarna 76 och 77). I artikeltexten ersätts "samarbetsrådet" med "EU:s ministerråd".

Artikel 1.19 (artikel 79). Termen "chefutnordnare" ersätts med "utanordnare".

Artikel 1.20 (artikel 82). Följande tidigare upprepade sats stryks: Samarbetet skall över-

vakas och utvärderas av Sydafrika och gemenskapen gemensamt.

AVDELNING VI: SAMARBETE PÅ ANDRA OMRÅDEN

Artikel 1.21 (artikel 83). I ändringsfördraget har det införts en ny mera omfattande artikel om vetenskap och teknik. I den ges hållbar utveckling större vikt. Parterna åtar sig att föra en regelbunden dialog i syfte att gemensamt fastlägga prioriteter för samarbetet på områdena vetenskap och teknik. I artikeln fastläggs det i täckande ordalag vad samarbetet ska gälla.

Artikel 1.22 (artikel 84). I den ändrade artikeln ges det en noggrannare definition på olika forum för samarbetet, dvs. FN och andra multilaterala forum. Ytterligare har två språkliga ändringar vidtagits i artikeln.

Artikel 1.23 (artikel 85). I artikeln bestäms det om kulturpolitisk dialog, kulturell mångfald och interkulturell dialog samt om kultursamarbete och kulturutbyte.

Artikel 1.24 (artikel 86). I artikeln om sociala frågor fastställs det att parterna åtar sig att föra en dialog om sysselsättning och socialpolitik. Till listan över vad dialogen ska omfatta har fogats anständigt arbete för alla, socialt skydd, människor med funktionshinder, äldre människor och unga människor.

Artikel 1.25 (artikel 90). Artikeln gäller till skillnad från tidigare endast samarbete om narkotikabekämpning, om penningtvätt föreskrivs i en separat artikel (91C). I artikeln fastläggs mål och metoder för samarbetet. I den nya artikeln är parterna mera jämställda, medan den tidigare artikeln mera befattade sig med Sydafrika.

Artikel 1.26 (artikel 91). Artikelrubriken har omformulerats till "Skydd av personuppgifter". I första punkten föreskrivs det närmare om de internationella standarder skyddet av personuppgifter ska anpassas till.

Artikel 1.27 (artiklarna 91a-91h)

Artikel 1.27.1 (artikel 91a). Parterna är överens om att samarbeta och bidra till ansträngningarna för att stärka det multilaterala nedrustnings- och icke-spridningssystemet och är också överens om att i detta sammanhang samarbeta för att förhindra spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen genom att till fullo iakttä och på natio-

nell nivå fullgöra sina skyldigheter och åtaganden enligt internationella fördrag och avtal om nedrustning och icke-spridning och andra internationella skyldigheter på området. Parterna är överens om att punkterna 1 och 2 i denna artikel är väsentliga beståndsdelar i avtalet och att de ingår i den politiska dialog som avses i avtalet. Parterna är också överens om att de ska arbeta för att andra internationella nedrustnings- och icke-spridningsavtal undertecknas, ratificeras eller tillträds och fullgörs på nationell nivå och att de ska iakttä alla internationella rättsligt bindande avtal. Parterna är också överens om att upprätta ett effektivt system för nationell exportkontroll med därtill hörande sanktioner. De straffrättsliga sanktionerna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Om kontrollen av produkter med dubbel användning har på unionsnivå utfärdats rådets förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden. Nationellt regleras exportkontrollordningen i lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning (562/1996).

Artikel 1.27.2 (artikel 91b). I den nya artikeln om bekämpning av terrorism fördömer parterna alla former av terroristhandlingar, bekräftar att de är beslutna att med respekt för internationell rätt gripa sig an de faktorer som bidrar till spridning av terrorism, betonar vikten av att FN:s globala strategi för terrorismbekämpning genomförs är överens om att samarbeta med tanke på att förhindra terroristhandlingar. I artikeln fastläggs också ramar och former för samarbetet.

Artikel 1.27.3 (artikel 91c). Penningtvätt har avknoppats från kontexten i artikeln om bekämpning av narkotika (artikel 90) till en egen artikel. Artikeln behandlar också finansiering av terrorism. Parterna bekräftar sin strävan att förhindra att deras finansiella system används för att penningtvätt. I artikeln fastläggs det också vad samarbetet på detta område kan omfatta.

Artikel 1.27.4 (artikel 91d). I den nya artikeln föreskrivs om samarbete för att bekämpa organiserad brottslighet. Artikeln omfattar också korruption.

Artikel 1.27.5 (artikel 91e). I den nya artikeln om handeldvapen och lätta vapen är parterna överens om att bedriva och vidareutveckla ett nära samarbete för att förhindra, bekämpa och undanröja den olagliga handelns olika delområden och bekräftar sina åtaganden inom ramen för relevanta instrument.

Artikel 1.27.6 (artikel 91f). Parterna förbinder sig att föra en politisk dialog om förhindrande av legosoldatverksamhet och att, i överensstämmelse med sina nationella och internationella åtaganden, samarbeta i syfte att förhindra sådan verksamhet.

Artikel 1.27.7 (artikel 91g). Parterna bekräftar sitt stöd för Internationella brottmålsdomstolen och dess principer och värden. De är överens om att samarbeta för att främja Romstadgans universalitet och integritet och om att bygga ut sitt samarbete med brottmålsdomstolen.

Artikel 1.27.8 (artikel 91h). I den nya artikeln om migration fastläggs innehållet i migrationsdialogen. Till detta omfattande program ingår bland annat rättvis behandling och icke-diskriminering av utländska medborgare som är lagligt bosatta inom parternas respektive territorier, frågor kring visum och gränskontroll, frågor kring resehandlingar, kopplingarna mellan migration och utveckling, politik för att ta itu med olaglig invandring, utveckling och tillämpning av nationell lagstiftning och praxis i fråga om internationellt skydd samt frågor som har med återsändande och återtagande att göra. Parterna går med på att återta olagliga invandrare. Parterna ska till sina medborgare utfärda de för detta ändamål erforderliga identitetshandlingarna. Om parterna är överens om detta, får de inleda förhandlingar med tanke på att ingå ett bilateralt avtal om särskilda förpliktelser i fråga om återsändande och återtagande av deras medborgare.

Det är skäl att konstatera att det i punkt 2 g finns ett översättningsfel i den finska texten som inte till fullo motsvarar de andra språkversionerna. Enligt den finska texten ska den politiska dialogen omfatta ett brett och vittomspännande program som bl.a. inbegriper dels en effektiv och preventiv politik för att ta itu med olaglig invandring, dels smuggling av migranter och människohandel inbegripet att bekämpa nätverk av människor-

smugglare och människohandlare och skydda offren för sådan verksamhet. Till exempel på engelska lyder texten: "the establishment of an effective and preventive policy to tackle illegal immigration, smuggling of migrants and trafficking in human beings including combating networks of smugglers and traffickers and protecting victims". I artikeln föreskrivs det alltså bland annat om politik mot smuggling av migranter och människohandel. Inexaktheten i den finska texten handlar om ett uppenbart översättningsfel.

AVDELNING VII: FINANSIELLA ASPEKTER PÅ SAM- ARBETET

Artikel 1.28 (artikel 94). I artikeln föreskrivs om hur finansiellt bistånd i form av gåvobistånd ska täckas.

Artikel 1.29 (Protokoll nr 1, bilaga IV). En del ändringar har gjorts i bilagans sydafrikanska språkversioner men de inverkar inte på den svenska texten.

ARTIKEL 2

I artikeln anges de språk, på vilka avtalet har upprättats.

ARTIKEL 3

Parterna ska godkänna avtalet i enlighet med sina egna förfaranden och meddela varandra när dessa har avslutats. Ytterligare anges det i artikeln att godkännandeinstrumenten ska deponeras hos Europeiska unionens råds generalsekretariat.

ARTIKEL 4

Avtalet träder i kraft den första dagen i den månad som följer på den månad då parterna har meddelat varandra att de för detta ändamål nödvändiga förfarandena har slutförts.

2 Lagförslag

1 §. Paragrafen innehåller den sedvanliga blankettlagsbestämmelsen genom vilken de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft. De bestämmel-

ser som hör till området för lagstiftningen specificeras nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft, vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om sättande i kraft i Finland av andra bestämmelser än de som hör till området för lagstiftningen finns i 95 § 1 mom. i grundlagen. Genom lagen om ändring av Finlands grundlag (1112/2011) har momentet ändrats så att bestämmelser som inte hör till området för lagstiftningen sätts i kraft genom förordning. Enligt 80 § i grundlagen utfärdas en förordning av statsrådet, om det inte särskilt anges vem som ska utfärda den. I enlighet med det anförda har förordningsmyndigheten hänförs till statsrådet. Grundlagsändringen trädde i kraft den 1 mars 2012.

3 Ikraftträdande

Parterna godkänner avtalet i enlighet med sina egna förfaranden. Godkännandeinstrumentet deponeras hos Europeiska unionens generalsekretariat. Avtalet träder i kraft den första dagen i den månad som följer på den månad då parterna har anmält till varandra att de för detta ändamål nödvändiga förfarandena har slutförts. Vid tidpunkten för överlämnandet av regeringens proposition har förutom Sydafrika även Bulgarien, Lettland, Nederländerna, Portugal, Slovakien, Slovenien Sverige, Tjeckien och Österrike meddelat om sitt godkännande. Lagförslaget som ingår i propositionen avses träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft.

Avtalet innehåller inte bestämmelser som hör till Ålands behörighet, även om det ingår bestämmelser i avtalet om vissa samarbetsområden som rör områden som hör till landskapets behörighet enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland. Avtalsbestämmelserna formulerats så tillvida allmänt och målinriktat (främst om samarbete, dialog och informationsutbyte mellan parterna), att de inte kan anses inverka på Ålands möjligheter att utöva sin behörighet i enlighet med självstyrelselagen i frågor som hör till dess behörighet.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt lagstiftningsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Behörighetsfördelningen mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna

Avtalet är till karaktären ett så kallat blandavtal som innehåller bestämmelser som både inom unionens och inom medlemsländernas behörighet. En del av dessa bestämmelser hör till unionens exklusiva behörighet, medan andra hör till unionens och medlemsstaternas delade behörighet. I en del frågor som det föreliggande avtalet hör behörigheten uteslutande till medlemsländerna. Riksdagen ska enligt etablerad praxis godkänna ett sådant avtal endast till de delar som hör till Finlands behörighet (t.ex. GrUU 6/2001 rd, GrUU 31/2001 rd, GrUU 16/2004 rd och GrUU 24/2004 rd).

Behörighetsfördelningen är inte entydig och frågan om till vilka delar det föreliggande avtalets bestämmelser hör till medlemsstaternas och till vilka delar till unionens behörighet är oklart. Bedömningen av behörighetsfördelningen försvåras av att det är fråga om ett avtal mellan EU:s och dess medlemsstater, å ena sidan, och en tredje stat, å andra sidan, vars avtalsförpliktelser är samarbetsförpliktelser som både hänför sig till EU och till medlemsstaterna.

Beslutet om undertecknande av ändringsavtalet har fattats med stöd av artikel 310 i EG-fördraget (den så kallade associeringsartikeln, nu artikel 217 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget), artikel 300.2 första stycket andra meningen och artikel 300.3 andra stycket (nu artikel 218 EUF-fördraget).

Unionen bör anses få ingå avtalet med stöd av artikel 37 i EU-fördraget till den del avtalsbestämmelserna gäller utrikes- och säkerhetspolitisk behörighet. Sådana bestämmelser ingår särskilt i tillägget till artikel 2 i TDCA-avtalet, där avtalets väsentliga beståndsdelar fastslås, och i de nya artiklarna 91b om bekämpning av terrorism, 91e om handeldvapen och lätta vapen, 91f om legosoldater samt 91g om internationella brottmålsdomstolen vilka genom ändringsfördraget fogas till TDCA-avtalet. Även bestämmelserna i artikel 91a om massförstörelsevapen och bä-

rare av sådana vapen, som också är en ny artikel i TDCA-avtalet, hör till området för den ovan nämnda utrikes- och säkerhetspolitiken till den del det inte är frågan om exportkontrollregler som hör till unionens behörighet, vilket det hänvisas till i artikel 91a punkt 2 led b. Eftersom rådets beslut om undertecknandet av avtalet inte hänvisar till artikel 37 i EU-fördraget (tidigare artikel 24 FEU) som rättsgrund bör det anses att unionen inte till denna del har tillämpat sin behörighet och därmed hör de berörda avtalsbestämmelserna till medlemsstaternas behörighet.

Medlemsstaterna har fortfarande behörighet också avseende samarbetet som rör migration (artikel 91h) till den del det handlar om återsändande och återtagande och om medlemsstaternas skyldighet att utfärda de för detta ändamål erforderliga identitetshandlingarna (artikel 91h punkt 3 led a). Medlemsstaterna har behörighet också till den del det handlar om medlemsstaternas rätt att med stöd av mandatet i artikeln (artikel 91h punkt 3 led b) ingå avtal om återtagande med Sydafrika.

Avtalsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen godkänner riksdagen fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis omfattar riksdagens grundlagsbefästa godkännandekompetens alla bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse i ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse bör således anses höra till området för lagstiftningen 1) om bestämmelsen gäller utövande eller inskränkning av en grundläggande rättighet som är tryggad i grundlagen, 2) om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, 3) om det enligt grundlagen skall föreskrivas i lag om den sak som bestämmelsen avser eller 4) om det finns gällande bestämmelser i lag om den sak som bestämmelsen avser eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas om den i lag. Det har ingen betydelse huruvida en bestämmelse strider mot eller

överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (se t.ex. GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd och GrUU 45/2000 rd).

Genom ändringsavtalet fogas det ett omnämnande till artikel 2 som gäller TDCA-avtalets väsentliga beståndsdelar om att även samarbetet i frågor som gäller nedrustning och förhindrande av spridning av massförstörelsevapen i enlighet med artiklarna 91a.1 och 91a.2 som fogas till TDCA-avtalet är utgångspunkter för Europeiska unionens och Sydafrikas utrikespolitik och väsentliga beståndsdelar i avtalet. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i den nya artikeln 91a är delvis generella och manifestbetonade. Grundlagsutskottet har ansett (GrUU 45/2000 rd, GrUU 31/2001 rd) att sådana generella och manifestbetonade bestämmelser, där parterna bekräftar sina åtaganden att respektera de mänskliga rättigheterna, inte påverkar innehållet i Finlands internationella förpliktelser eller förpliktelsernas omfattning när det gäller de mänskliga rättigheterna. Grundlagsutskottet har ändå ansett att bestämmelser av detta slag i jämförelse med tidigare får en bindande verkan av ny typ i och med samråds- och sanktionsförfarandet som ingår i avtalet och därmed hör avtalets bestämmelser om mänskliga rättigheter till området för lagstiftningen (se GrUU 31/2001 rd). Grundlagsutskottets utlåtande bör anses vara av betydelse också i tolkningen av andra generella och manifestbetonade avtalsbestämmelser när de är förenade med förhandlings- och sanktionsförfaranden av nämnda slag.

I artikel 96 om samråds- och sanktionsförfarandet i det avtal som behandlades i det sistnämnda utlåtandet av grundlagsutskottet nämndes uttryckligen att avbrytande av tillämpning av avtalet ska ses som en sista utväg att ta till när den ena parten har brutit mot en avtalsbestämmelse som har definierats som en väsentlig beståndsdel i avtalet. I artikel 3 om tvistlösningsförfarandet i TDCA-avtalet nämns avbrytande av tillämpningen av avtalet inte uttryckligen som en åtgärd att vidta när en avtalspart väsentligen bryter mot avtalet. Avtalsbestämmelsen om tvistlösning som ingår i artikel 3 i TDCA-avtalet är därmed svagare formulerad än bestämmelsen om samråds- och sanktionsmekanismen som grundlagsutskottet avsåg i sitt utlåtande. Enligt regeringens uppfattning till-

låter dock artikel 3 i TDCA-avtalet att tillämpningen av avtalet avbryts helt eller delvis på grund av traktatbrott så som avses i artikel 60 i Wienkonventionen om traktaträtten (FördrS 33/1980). Vidare bör beaktas att det i denna artikel 3 bestäms att ett väsentligt avtalsbrott avser överträdelse av en väsentlig beståndsdel i avtalet. Följaktligen anser regeringen att tillämpning av bestämmelserna i artikel 3 i TDCA-avtalet kan leda till att punkterna 1 och 2 i nya artikeln 91a som genom ändringsavtalet har definierats som väsentliga beståndsdelar får den nya typen av bindande verkan som grundlagsutskottet avser i sitt utlåtande (se GrUU 31/2001 rd) och följaktligen bör bestämmelserna som ingår i punkterna 1 och 2 i den nya artikeln 91a i ändringsavtalet om massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen anses höra till området för lagstiftningen.

I artikel 91a punkt 2 led b åläggs parterna också att upprätta och bibehålla ett effektivt system med nationella exportkontroller som innefattar straffrättsliga påföljder. Enligt 80 § i grundlagen ska bestämmelser om individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. Enligt 8 § i grundlagen ska en straffbar handling och straffet som följer på handlingen bestämmas på lagnivå. Följaktligen hör denna avtalsbestämmelse som förpliktar till att upprätthålla ett effektivt system med nationella exportkontroller inklusive straffrättsliga påföljder till området för lagstiftningen. Det finns också nationell reglering på lagnivå om exportkontroll i lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning (562/1996).

Till området för lagstiftningen när det gäller artikel 91h hör punkt 3 led a, där det bestäms om parternas skyldighet att återta sina olagliga migranter. I detta led bestäms ytterligare om parternas skyldighet att till sina medborgare utfärda behöriga identitetshandlingar för återtagandet. Enligt 9 § 3 mom. i grundlagen får finska medborgare inte hindras att resa in i landet. Bestämmelser om handlingar för att styrka sin rätt att resa finns i passlagen (671/2006). Detta led innehåller följaktligen bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

De övriga bestämmelserna i avtalet är främst allmänt hållna samarbetsförpliktelser som enligt etablerad praxis inte anses inverka

på innehållet eller omfattningen i Finlands internationella förpliktelser.

4.2 Behandlingsordning

Avtalet innehåller inte bestämmelser som rör grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. och 95 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning kan avtalet godkännas med enkel majoritet och förslaget till ikraftträdandelag godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med grundlagens 94 § föreslås

att riksdagen godkänner det i Kleinmond den 11 september 2009 ingångna avtalet om ändring av avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, till den del det hör till Finlands behörighet.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om ändring av avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Kleinmond den 11 september 2009 ingångna avtalet om ändring av avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, gäller

som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i avtalet och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 31 maj 2012

Vid förhinder för statsministern,

Försvarsminister Stefan Wallin

Omsorgsminister *Maria Guzenina-Richardson*

AVTAL MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å
ENA SIDAN, OCH REPUBLIKEN SYDAFRIKA, Å ANDRA SIDAN, OM ÄNDRING AV
AVTALET OM HANDEL, UTVECKLING OCH SAMARBETE

KONUNGARIKET BELGIEN,
REPUBLIKEN BULGARIEN,
REPUBLIKEN TJECKIEN,
KONUNGARIKET DANMARK,
FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,
REPUBLIKEN ESTLAND,
IRLAND,
REPUBLIKEN GREKLAND,
KONUNGARIKET SPANIEN,
REPUBLIKEN FRANKRIKE,
REPUBLIKEN ITALIEN,
REPUBLIKEN CYPERN,
REPUBLIKEN LETTLAND,
REPUBLIKEN LITAUEN,
STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,
REPUBLIKEN UNGERN,
REPUBLIKEN MALTA,
KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,
REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,
REPUBLIKEN POLEN,
REPUBLIKEN PORTUGAL,
RUMÄNIEN,
REPUBLIKEN SLOVENIEN,
REPUBLIKEN SLOVAKIEN,
REPUBLIKEN FINLAND,
KONUNGARIKET SVERIGE,
FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

fördragsslutande parter i fördraget om upprättandet av EUROPEISKA GEMENSKAPEN,
nedan kallade medlemsstaterna,

och
EUROPEISKA GEMENSKAPEN,
nedan kallad gemenskapen,

och
REPUBLIKEN SYDAFRIKA,

nedan tillsammans kallade parterna,

SOM BEAKTAR ATT avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan
Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å
andra sidan, undertecknades i Pretoria den 11 oktober 1999 och trädde i kraft den 1 maj 2004,

SOM BEAKTAR ATT det enligt artiklarna 18 och 103 i avtalet ska företas en översyn av avtalet inom fem år efter det att det trätt i kraft och att parterna företog en översyn under 2004 och i en gemensam förklaring av den 23 november 2004 från samarbetsrådet enades om att det var nödvändigt att göra vissa ändringar i avtalet,

SOM BEAKTAR ATT revideringen av avtalets bestämmelser om handel och om handelsrelaterade frågor är föremål för förhandlingar om ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och länderna i södra Afrika,

SOM BEAKTAR ATT det antagits en gemensam handlingsplan för att genomföra det strategiska partnerskapet mellan Europeiska unionen och Sydafrika, och att samarbetet mellan parterna på ett stort antal områden enligt denna plan ska utvidgas,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

ARTIKEL 1

Avtalet om handel, utveckling och samarbete ska ändras på följande sätt:

1) Ett nytt sjätte skäl ska införas i ingressen:

"Parterna är medvetna om att alla komponenter i det multilaterala nedrustnings- och icke-spridningssystemet är av stor betydelse och om att framsteg måste göras med fullgörandet av alla skyldigheter som följer av detta system, och parterna önskar därför införa en klausul i detta avtal som gör det möjligt för dem att samarbeta och föra en politisk dialog om dessa frågor,"

2) I artikel 2 ska första stycket ersättas med följande:

"Respekten för demokratiska principer, för de grundläggande mänskliga rättigheterna enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och för rättsstatsprincipen samt samarbetet om frågor som rör nedrustning och icke-spridning av massförstörelsevapen enligt artikel 91a.1 och 91a.2 är hörnstenar i Europeiska unionens och Sydafrikas interna och externa politik och utgör väsentliga beståndsdelar av detta avtal."

3) Artikel 55 ska ersättas med följande:

"Artikel 55
Informationssamhället och informations- och kommunikationsteknik (IKT)

1. Parterna är överens om att samarbeta om utvecklingen av informationssamhället och om att utnyttja informations- och kommunikationsteknik (IKT) som ett redskap som möjliggör socioekonomisk utveckling i informationsåldern. Syftet med samarbetet ska vara

a) att främja utvecklingen av ett allomfattande och utvecklingsinriktat informations-samhälle,

b) att stödja tillväxt och framåtskridande i IKT-sektorn, även i mikroföretag och små och medelstora företag i den sektorn, och

c) att understödja samarbete mellan länderna i södra Afrika – och mer allmänt över hela kontinenten – på detta område.

2. Samarbetet ska omfatta dialoger, informationsutbyte och eventuellt tekniskt stöd avseende olika aspekter av uppbyggnaden av informationssamhället. Detta omfattar

a) strategier, rättsliga ramar, innovativa och allomfattande tillämpningar och tjänster samt kompetensutveckling,

b) underlättande av interaktion mellan tillsynsmyndigheter, enheter inom den offentliga sektorn, företag och det civila samhällets organisationer,

c) nya hjälpmedel som inbegriper nätverk för forskning och utbildning och inriktar sig på samtrafik mellan nätverk och samverkansförmåga mellan tillämpningar,

d) främjande och genomförande av projekt avseende gemensam forskning och teknisk

utveckling inom ny teknik med anknytning till informationssamhället.

Gemensamt identifierade projekt som är resultatet av samverkan på de ovan nämnda områdena, bör tas i övervägande när det gäller genomförande inom ramen för programmet för utvecklingsamarbete."

4) Artikel 57 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningen i punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Syftet med samarbetet på detta område är bland annat att"

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Syftet med samarbetet ska särskilt vara att

a) understödja utvecklingen av en lämplig energipolitik i Sydafrika och av regelverket och infrastrukturen på energiområdet i Sydafrika,

b) trygga energiförsörjningen i Sydafrika genom diversifiering av energikällorna,

c) förbättra energioveratörernas prestanda i tekniskt, ekonomiskt, miljömässigt och finansiellt hänseende, särskilt i sektorerna elektricitet och flytande bränslen,

d) underlätta kapacitetssupplemang hos lokal expertis, särskilt genom allmän och teknisk utbildning,

e) utveckla nya och förnybara energikällor samt stödja infrastruktur för att täcka energibehoven i Sydafrika på det nationella planet och på landsbygden samt trygga elektricitetsförsörjningen,

f) främja rationell användning av energi i byggnads- och industrisektorerna, särskilt genom att främja energieffektivitet,

g) främja ömsesidigt utbyte och användning av mer miljövänlig energiteknik,

h) främja samarbete om regelverket för energisektorn i södra Afrika,

i) främja regionalt energisamarbete i södra Afrika."

c) Följande punkt ska läggas till artikel 57:

"3. Samarbetet ska även omfatta de åtgärder som Sydafrika vidtar inom ramen för EU:s energiinitiativ för fattigdomsbekämpning och hållbar utveckling, genomförandemålen i handlingsplanen från Johannesburg

och FN:s kommission för hållbar utveckling."

5) Artikel 58 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 a ska "hälso- och säkerhetsnormerna" ersättas med "hälso-, säkerhets- och miljönormerna".

b) I punkt 1 b ska andra meningen ersättas med "Samarbetet bör också skapa ett för båda parterna fördelaktigt klimat som lockar till investeringar på detta område, särskilt investeringar av små och medelstora företag och bör även involvera tidigare missgynnade grupper".

c) Följande led ska läggas till punkt 1:

"d) stödja strategier och program som syftar till att främja lokal anrikning av mineral och skapa möjligheter till samarbete i utvecklingen av sektorn för mineralanrikning,".

d) Nuvarande punkt 1 d ska betecknas punkt 1 e.

e) I slutet på punkt 2 ska "och inom ramen för African Mining Partnership (AMP)" läggas till.

6) Artikel 59 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 b ska "säkert och" införas efter "som syftar till att skapa ett".

b) I punkt 2 c ska "järnvägstrafiken och" införas efter "förbättra säkerheten inom".

c) Följande led ska läggas till i punkt 2:

"d) utbyta information och stärka samarbetet om parternas respektive strategier och förfaranden när det gäller transportsäkerhet och transportskydd, särskilt på områdena sjö-, luft- och vägtransport inbegripet intermodala godsflöden,

e) harmonisera transportpolitik och regelverk genom en förstärkt politisk dialog och ett utbyte mellan behöriga myndigheter avseende know-how när det gäller regelverk och operativ verksamhet,

f) bygga upp partnerskap på området globala system för satellitnavigering, inbegripet forskning och teknisk utveckling, och tillämpning av dessa system för en hållbar utveckling."

7) Följande artikel ska införas:
"Artikel 59a

Sjöfart

1. Parterna ska i syfte att främja utvecklingen av sjöfartsnäringsuppmuntra sina behöriga myndigheter, rederier, hamnar, berörda forskningsinstitut, speditors- och clearingfirmor för sjöfrakt, logistikföretag, universitet och högskolor till samarbete på följande områden

a) utbyta synpunkter inom ramen för internationella sjöfartsorganisationer,

b) utforma och förbättra lagstiftning inom sjöfarten och administration av marknaden,

c) sträva efter en effektiv transporttjänst för den internationella sjöfarten genom effektiv drift och styrning av parternas hamnar och flottor,

d) driva igenom bindande internationella säkerhetsföreskrifter och regelverk för sjöfarten och förhindra havsföroreningar,

e) främja utbildning inom sjöfarten, framför allt sjöfolksutbildning,

f) utbyte av personal och vetenskaplig och teknisk information, och

g) stärka åtgärder för att förbättra sjöfartsskyddet.

2. Parterna bekräftar sitt starka engagemang för de internationella konventioner om transport av farliga biologiska och kemiska material och kärnmaterial som de har ratificerat och är överens om att samarbeta om dessa frågor såväl bilateralt som i multilaterala forum.

3. Detta samarbete kan äga rum inom ramen för gemensamt utvecklade program för uppbyggnad av kapaciteten på områdena säkerhet och miljö."

8) Artikel 60 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 c ska ersättas med följande:

"c) främja utveckling av produkter och marknader, mänskliga resurser och institutionella strukturer,"

b) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

"e) samarbeta för att utveckla och främja en samhällsbaserad turism,"

c) Punkt 2 e ska ersättas med följande:

"e) Främjande av samarbete på regional nivå och över hela kontinenten."

9) Artikel 65 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska "genomföras inom ramen för politisk dialog och partnerskap" ersättas med "genomföras på grundval av politisk dialog, partnerskap och biståndseffektivitet".

b) I punkt 3 ska "och i synnerhet till att millennieutvecklingsmålen uppnås" läggas till.

10) Följande artikel ska införas:

"Artikel 65a

Millennieutvecklingsmålen

Parterna bekräftar sitt engagemang för att millennieutvecklingsmålen ska uppnås till den fastlagda tidpunkten 2015. De är också överens om att intensifiera sina ansträngningar för att uppfylla åtagandena från Monterreykonferensen om utvecklingsfinansiering¹ och uppnå målen i genomförandeplanen från Johannesburg (WSSD)². Parterna ger vidare uttryck för sitt stöd till Afrikanska unionen och dess socioekonomiska program och kommer gemensamt att mobilisera resurser för genomförandet av programmet."

11) Artikel 66 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Områdena för utvecklingssamarbetet kommer att fastställas i gemensamt överenskomna fleråriga programplaneringsdokument, inklusive gemensamma programplaneringsdokument som överenskommits med EU:s medlemsstater, i överensstämmelse med EU:s relevanta samarbetsinstrument."

¹ Den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering hölls i Monterrey, Mexiko, i mars 2002. Den resulterade i Monterreysamförståndet och en serie åtaganden som antogs avseende den framtida finansiering av utvecklingsbiståndet och för att utrota fattigdomen i världen.

² Världstoppmötet om hållbar utveckling.

b) I punkt 2 ska "icke-statliga utvecklingspartner och aktörer" ersättas med "icke-statliga aktörer".

c) I punkt 3 ska ordet "tidigare" utgå.

12) Artikel 67 ska ersättas med följande:
"Artikel 67

Stödberättigade förmånstagare

De samarbetspartner som kan komma i fråga för finansiellt och tekniskt bistånd är nationella, provinsiella och lokala myndigheter och andra offentliga organ, icke-statliga aktörer och regionala och internationella organisationer och institutioner."

13) Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska "revision och tjänsteresor i utvärderings- och kontrollsyrte" ersättas med "kontroll, revision och andra uppdrag".

b) I punkt 2 c ska "icke-statlig partner" ersättas med "icke-statlig aktör".

c) I punkt 4 ska ordet "får" ersättas med ordet "ska".

14) Artikel 69 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska "som grundar sig på särskilda mål härledda ur prioriteringarna i artikel 66 och" utgå.

b) I punkt 2 ska "bifogas det fleråriga vägledande programmet" ersättas med "anges i överenskommelser och kontrakt om enskilda projekt och program".

15) Artikel 71 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska "ett finansieringsförslag" ersättas med "en årlig åtgärdsplan".

b) I punkt 2 ska "finansieringsförslaget och vidarebefordra det" ersättas med "den årliga åtgärdsplanen och vidarebefordra den".

16) Artikel 73 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska "Sydafrika och AVS-staterna" ersättas med "Sydafrika, AVS-staterna samt

länder och territorier som kan komma ifråga på grundval av gemenskapens bestämmelser om avbindning av bistånd".

b) I punkt 2 ska "Sydafrika eller AVS-staterna" ersättas med "Sydafrika, AVS-staterna eller länder och territorier som kan

komma ifråga på grundval av gemenskapens bestämmelser om avbindning av bistånd".

17) I artikel 76 ska "samarbetsrådet" ersättas med "EU:s ministerråd".

18) I artikel 77 ska "samarbetsrådet" ersättas med "EU:s ministerråd".

19) Artikel 79 ska ändras på följande sätt:

a) Artikelrubriken "Chefutanordnare" ska ersättas med "Utanordnare".

b) I artikeltexten ska "chefutanordnare" ersättas med "utanordnare".

20) I artikel 82.2 ska första meningen utgå.

21) Artikel 83 ska ersättas med följande:
"Artikel 83

Vetenskap och teknik

1. Parterna ska eftersträva ömsesidigt fördelaktiga vetenskaps- och teknikpartnerskap som befrämjar samarbetet inom ramen för EU:s ramprogram, inom ramen för det i november 1997 ingångna avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete och inom ramen för det här avtalet och andra relevanta instrument. Parterna ska ägna särskild uppmärksamhet åt utnyttjande av vetenskap och teknik för att stödja hållbar tillväxt och utveckling i Sydafrika i enlighet med bestämmelserna i det här avtalet, åt framåtskridande i den globala agendan för hållbar utveckling och åt stärkande av Afrikas kapacitet på områdena vetenskap och teknik. Parterna ska ha en regelbunden dialog i syfte att gemensamt fastlägga prioriteringarna i samarbetet på områdena vetenskap och teknik.

2. Samarbetet ska bl.a. gälla frågor som rör vetenskap och teknik för program för minskning av fattigdom, utbyten rörande vetenskaps- och teknikpolitik, forsknings- och innovationspartnerskap till stöd för ekonomiskt samarbete och skapande av sysselsättning, samarbete i globala program för spetsforskning och globala forskningsinfrastrukturer, stöd till afrikanska vetenskaps- och teknikprogram på kontinental och regional nivå, förstärkning av den multilaterala vetenskaps- och teknikdialogen och de multilaterala vetenskaps- och teknikpartnerskapen, utnytt-

jande av synergier mellan multilateralt och bilateralt vetenskap och tekniksamarbete, humankapitalutveckling och forskares globala mobilitet samt samordnat, riktat samarbete inom specifika tematiska vetenskaps- och teknikområden som parterna fastställer gemensamt."

22) Artikel 84 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska ", bl.a. inom ramen för FN och andra multilaterala forum" läggas till.

b) I punkt 3 ska "luftkvalitet," införas efter "kontroll av vattenkvaliteten," och "minskning av utsläppen av växthusgaser" ersätts med "orsakerna till och verkningarna av klimatförändringarna".

23) Artikel 85 ska ersättas med följande:

"Artikel 85

Kultur

1. Allmän bestämmelse, kulturpolitisk dialog

a) Parterna förbinder sig att samarbeta på kulturområdet i syfte att främja ömsesidig förståelse och kunskap om Sydafrikas och EU-medlemsstaternas kulturer.

b) De ska sträva efter att inrätta en kulturpolitisk dialog särskilt med avseende på utveckling och förstärkning av en konkurrenskraftig sektor för kulturell verksamhet i Sydafrika och Europeiska unionen.

2. Kulturell mångfald och interkulturell dialog

Parterna förbinder sig att samarbeta inom ramen för relevanta internationella forum (t.ex. Unesco) för att förstärka skyddet för och främjandet av kulturell mångfald och befrämja interkulturell dialog på internationell nivå.

3. Kultursamarbete och kulturellt utbyte

Parterna ska uppmuntra samarbete i fråga om kulturverksamhet och delta i evenemang och kulturutbyte mellan aktörer inom kulturlivet från Sydafrika och Europeiska unionen."

24) Artikel 86.1 ska ersättas med följande:

"1. Parterna ska föra en dialog om sysselsättning och socialpolitik. Dialogen ska omfatta, men inte nödvändigtvis begränsas till,

frågor som rör sociala problem i samhället efter apartheid, lindring av fattigdomen, anständigt arbete för alla, socialt skydd, arbetslöshet, jämställdhet, våld mot kvinnor, barns rättigheter, människor med funktionshinder, äldre människor, unga människor, förhållandena på arbetsmarknaden, folkhälsa och säkerhet på arbetsplatsen samt befolkningsfrågor."

25) Artikel 90 ska ersättas med följande:

"Artikel 90

Samarbete om narkotikabekämpning

1. Parterna ska inom ramen för sina respektive befogenheter samarbeta i syfte att säkerställa en balanserad och integrerad strategi för att bekämpa narkotikaproblemet.

Politiken när det gäller narkotika och de åtgärder som vidtas inom ramen för denna ska syfta till att minska utbudet, den illegala handeln med och efterfrågan på olagliga narkotiska preparat och förhindra att prekursorer kommer på avvägar.

2. Parterna ska komma överens om hur samarbetet ska genomföras för att uppnå dessa mål. Åtgärderna ska baseras på de principer som fastställdes vid FN:s generalförsamlings extrasession om narkotika 1998, och med fullständig respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna."

26) Artikel 91 ska ändras på följande sätt:

a) Artikelrubriken ska ersättas med följande:

"Skydd av personuppgifter"

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Parterna ska samarbeta i syfte att förbättra skyddet för personuppgifter till högsta internationella standard, bl.a. riktlinjerna för reglering av behandlingen av elektroniska dokument som innehåller personuppgifter, ändrade av FN:s generalförsamling den 20 november 1990, och underlätta utbyte av personuppgifter i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning med iakttagande av högsta internationella standard inbegripet skyddet för grundläggande rättigheter."

c) Punkt 3 ska utgå.

Artikel 91b

27) Följande artiklar ska införas:

Bekämpning av terrorism

"Artikel 91a

Massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen

1. Parterna är, med beaktande av vad som står på spel i fråga om internationell stabilitet och säkerhet, överens om att samarbeta för att och bidra till att förstärka det multilaterala systemet för nedrustning och icke-spridning och om att i detta sammanhang motverka spridning av alla typer av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen, genom att fullgöra sina respektive skyldigheter och åtaganden och genomföra dem på nationell nivå enligt tillämpliga fördrag och avtal samt andra relevanta internationella åtaganden.

2. Parterna är vidare överens om att samarbeta om och bidra till att uppnå dessa mål genom att

a) vidta åtgärder för att, alltefter omständigheterna, underteckna, ratificera eller ansluta sig till andra relevanta internationella instrument avseende nedrustning och icke-spridning samt till fullo genomföra och följa alla internationella rättsligt bindande instrument avseende nedrustning och icke-spridning,

b) upprätta och/eller bibehålla ett effektivt system med nationell exportkontroll som omfattar kontroll av export och transitering av varor som kan användas till massförstörelsevapen och kontroll av slutanvändningen av teknik med dubbla användningsområden i samband med massförstörelsevapen och som innefattar effektiva påföljder – även straffrättsliga sådana – i händelse av överträdelser av reglerna om exportkontroll.

3. Parterna är överens om att punkterna 1 och 2 utgör en väsentlig del av detta avtal. Parterna är också överens om att inrätta en regelbunden politisk dialog i syfte att befästa sitt samarbete på detta område på grundval av de principer som anges i ingressen till detta avtal.

1. Parterna fördömer med kraft alla former av terroristhandlingar som kriminella och oförsvarliga, oavsett hur och var de utförs och oberoende av vem som utför dem.

2. Parterna är dessutom starkt medvetna om att terrorismen inte kan besegras utan att de faktorer som bidrar till spridning av terrorism åtgärdas i grunden. Parterna bekräftar att de är fast beslutna att utveckla och genomföra vittomspännande åtgärdsprogram syftande till att undanröja dessa faktorer. Parterna betonar att kampen mot terrorism måste föras med fullständig respekt för internationell rätt, mänskliga rättigheter och flyktingrätt, och att alla åtgärder måste vara baserade på rättsstatsprincipen. Parterna betonar också att verksamma åtgärder för bekämpning av terrorism och skydd för mänskliga rättigheter inte utgör motstridiga mål, utan är mål som kompletterar och ömsesidigt förstärker varandra.

3. Parterna betonar vikten av att FN:s globala strategi för terrorismbekämpning genomförs och sin vilja att arbeta för att detta mål ska uppnås. De bekräftar sitt engagemang för att en överenskommelse om den övergripande konventionen om internationell terrorism ska kunna nås snarast möjligt.

4. Parterna är överens om att samarbeta i syfte att förhindra och bekämpa terroristhandlingar i överensstämmelse med FN:s stadga och internationell rätt, relevanta konventioner och andra instrument och inom ramen för sina respektive lagar och andra författningar. De ska göra detta särskilt

a) inom ramen för genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1373 från år 2001, andra relevanta FN-resolutioner och tillämpliga internationella konventioner och andra instrument,

b) genom att, i samförstånd och i överensstämmelse med internationell och nationell rätt, utbyta information om terroristgrupper och stödnätverk för sådana grupper, och

c) genom utbyte av åsikter om metoder för bekämpning av terrorism, bl.a. på det tekniska området och på utbildningsområdet, och genom utbyte av erfarenheter i fråga om att förebygga terrorism.

Artikel 91c

Penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Parterna är överens om att det är nödvändigt att de gör sitt yttersta och samarbetar för att förhindra att deras finansiella system används för att tvätta intäkter från brottslig verksamhet i allmänhet och i synnerhet från brott avseende narkotika och psykotropa ämnen.

2. Samarbetet på detta område kan omfatta administrativt och tekniskt bistånd i syfte att främja tillämpningen av gällande regler och utveckla effektivt fungerande och ändamålsenliga standarder och metoder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som motsvarar internationella standarder och i synnerhet de rekommendationer som utfärdats av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF).

Artikel 91d

Bekämpning av organiserad brottslighet

Parterna är överens om att samarbeta för att bekämpa organiserad brottslighet, ekonomisk brottslighet och korruption. Syftet med detta samarbete ska särskilt vara att verka för och genomföra relevanta internationella standarder och instrument, t.ex. FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och dess tilläggsprotokoll och FN:s konvention mot korruption.

Artikel 91e

Handeldvapen och lätta vapen

Parterna är medvetna om att olaglig tillverkning, lagring, olagligt innehav och olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och överdriven anhopning och okontrollerad spridning av sådana vapen, fortsätter att utgöra en starkt bidragande orsak till instabilitet och hot mot trygghet, säkerhet och hållbar utveckling. Parterna är därför överens om att bedriva och vidareutveckla ett nära samarbete för att förhindra, bekämpa och undanröja den olagliga handeln med handeldvapen och lätta vapen i alla dess aspekter, i enlighet med FN:s handlingsprogram om detta, och

för att komma till rätta med problemet med den överdrivna anhopningen av handeldvapen och lätta vapen. Parterna är vidare överens om att till fullo iaktta och fullgöra sina skyldigheter enligt internationell rätt och relevanta konventioner och sina åtaganden inom ramen för relevanta multilaterala instrument.

Artikel 91f

Legosoldater

Parterna förbinder sig att etablera en regelbunden politisk dialog och samarbeta om att förhindra legosoldatverksamhet, i överensstämmelse med sina skyldigheter enligt internationella konventioner och andra instrument och sina respektive lagar och andra författningar om genomförandet av dessa skyldigheter.

Artikel 91g

Internationella brottmålsdomstolen

Parterna är fast beslutna att sätta stopp för att brottslingar får gå ostraffade och att främja internationell fred och säkerhet samt varaktig respekt för tillämpning av internationell rättskipning, och bekräftar därför sitt stöd för Internationella brottmålsdomstolen och dess arbete. Parterna är överens om att samarbeta för att främja Romstadgans universalitet och integritet och därtill knutna instrument och om att bygga ut sitt samarbete med Internationella brottmålsdomstolen.

Artikel 91h

Samarbete om migration

1. Migrationsfrågorna ska bli föremål för en fördjupad politisk dialog som återspeglar den vikt som parterna lägger vid dessa frågor. Parterna bekräftar sitt engagemang för gällande förpliktelser enligt internationell rätt om migration för att trygga respekten för mänskliga rättigheter och undanröja alla typer av diskriminering, särskilt på grundval av ursprung, kön, ras, språk och religion.

2. I syfte att förstärka samarbetet mellan parterna ska den politiska dialogen ha en bred och vittomspännande agenda, omfattande bl.a. följande:

a) Rättvis behandling av utländska medborgare som är lagligt bosatta inom parternas respektive territorier, integrationspolitik syftande till att ge sådana utländska medborgare rättigheter och skyldigheter som ska vara jämförbara med parternas egna medborgares rättigheter och skyldigheter, främjande av icke-diskriminering i det ekonomiska och sociala livet och i kulturlivet samt utveckling av skyddsåtgärder mot rasism och främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans och våld.

b) Lika behandling i EU:s medlemsstater av sydafrikanska medborgare som är lagligt anställda på deras respektive territorier och av deras egna medborgare i fråga om arbets-, avlönings- och uppsägningsvillkor. På samma sätt ska Sydafrika bevilja icke-diskriminerande behandling av EU-medborgare som är lagligt anställda på det landets territorium.

c) Viseringsfrågor av gemensamt intresse, t.ex. förenkling av inreseförfarandena såväl för sydafrikanska medborgare som önskar resa till EU som för EU-medborgare som önskar resa till Sydafrika.

d) Resehandlingars tillförlitlighet och frågor om identitet.

e) Kopplingarna mellan migration och utveckling, inbegripet

- strategier för att minska fattigdomen, förbättra levnads- och arbetsvillkor, skapa sysselsättning och utveckla lämplig kompetens,

- underlättande av migranternas deltagande i utvecklingen av deras hemländer,

- samarbete för att förbättra kapaciteten, särskilt i hälso- och sjukvårdssektorn och utbildningssektorn, för att kompensera de negativa konsekvenserna av kompetensflykt för hållbar utveckling i Sydafrika, och

- sätt att underlätta lagliga, snabba och kostnadseffektiva penningöverföringar.

f) Utveckling och tillämpning av nationell lagstiftning och praxis i fråga om internationellt skydd, för att följa bestämmelserna i FN:s konvention om flyktingars rättsliga ställning och i protokollet till denna från 1967 och trygga respekten för principen om "non-refoulement" (icke-avvisning).

g) Fastläggande av en effektiv och preventiv politik för att ta itu med olaglig invandring, smuggling av migranter och människohandel inbegripet att bekämpa nätverk av människosmugglare och människohandlare och skydda offren för sådan verksamhet.

h) Relevanta frågor om gränskontroll, inbegripet kapacitetsuppbyggnad, utbildning, utbyte av bästa praxis samt tekniskt bistånd.

i) Alla frågor som har med återsändande och återtagande att göra, bl.a. nödvändigheten av att genomföra återsändanden på ett humant och värdigt sätt med fullständig respekt för mänskliga rättigheter samt främjande av återsändande på frivillig grund.

3. a) Inom ramen för samarbetet för att förhindra och minska olaglig invandring går parterna med på att återta sina olagliga migranter. Därför ska

- varje EU-medlemsstat godta Sydafrikas begäran att utan vidare formaliteter återta var och en av sina medborgare som olagligt uppehåller sig på Sydafrikas territorium.

- Sydafrika godta varje EU-medlemsstats begäran att utan vidare formaliteter återta var och en av sina medborgare som olagligt uppehåller sig på den EU-medlemsstatens territorium. EU-medlemsstaterna och Sydafrika ska till sina medborgare utfärda de för detta ändamål erforderliga identitetshandlingarna. Parterna går med på att i fall där det råder tvivel om en persons nationalitet eller identitet fastställa huruvida personen i fråga verkligen är medborgare.

b) På parternas begäran ska förhandlingar inledas i syfte att med ärligt uppsåt och med vederbörlig hänsyn till tillämpliga regler i internationell rätt ingå ett bilateralt avtal om särskilda förpliktelser i fråga om återsändande och återtagande av deras medborgare. Om parterna anser det vara nödvändigt, får avtalet även omfatta arrangemang för återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer.

I avtalet ska anges vilka personkategorier som omfattas av dessa arrangemang samt närmare föreskrifter om återsändandet och återtagandet av de berörda personkategorier-na."

28) Artikel 94 ska ersättas med följande:

ARTIKEL 2

"Artikel 94

Gåvobistånd

Finansiellt bistånd i form av gåvobistånd ska täckas genom finansiella resurser som görs tillgängliga från poster i gemenskapsbudgeten för utvecklingssamarbete och internationellt samarbete som faller inom ramen för budgetposterna i fråga. Förfarandet för ingivande och godkännande av ansökningar, genomförande och övervakning/utvärdering ska stå i överensstämmelse med de allmänna villkor som hänför sig till den berörda budgetposten."

29) I bilaga IV till protokoll 1 ska avsnittet med de sydafrikanska språkversionerna ändras på följande sätt:

"Die uitvoerder van die produkte gedek deur hierdie dokument (doeanemagtiging No ... (1)) verklaar dat, uitgesonderd waar andersins duidelik aangedui, hierdie produkte van ... voorkeuroorsprong (2) is." ska ersättas med "Die uitvoerder van die produkte gedek deur hierdie dokument (doeanemagtigingsno. ... (1)) verklaar dat, behalwe waar duidelik anders aangedui word, hierdie produkte van ... voorkeuroorsprong (2) is.".

Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken och på Sydafrikas övriga officiella språk utöver engelskan, dvs. sepedi, sesotho, setswana, siSwati, tshivenda, xitsonga, afrikaans, isiNdebele, isiXhosa och isiZulu, vilka alla texter är lika giltiga.

ARTIKEL 3

1. Detta avtal ska godkännas av gemenskapen, medlemsstaterna och av Republiken Sydafrika i enlighet med deras erforderliga förfarandena.

2. Parterna ska meddela varandra när förfarandena enligt punkt 1 har avslutats.

Godkännandeinstrumenten ska deponeras hos Europeiska unionens råds generalsekretariat.

ARTIKEL 4

Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer på den månad då parterna har meddelat varandra att de för detta ändamål nödvändiga förfarandena har slutförts.